

рю небесный и земный, ако и да си са затворилъ въ малкій гробъ, пакъ тѣ е познало сѣко твое твореніе.“

Тѣи е раздѣлена сичка-та катисма на три части, и на свършваніе-то пѣе са тропаръ както и въ начало-то, но вещь обикновенный-а воскресный, кой-то описка радость-тѣ на ангели-тѣ и смѣщеніе-то на мирноносицы-тѣ: „благословенъ си господи, набучи ма на твои-тѣ наредби.“

И канонъ-а за сѣботѣ описка това високо смѣщеніе на небе-то и земля-та: „спасе мой, сили тѣ небесни, и онѣзи подъ земля-тѣ, като мислахъ за тебе, какъ си и горѣ на престолъ-а и долъ въ гробъ-а, смѣтихъ са заради твоѣ-тѣ самоколнѣ смърть, защото свърхъ сѣкій умъ икавашъ са мъртѣвъ, кой-то си начало на животъ-а.“

„Претръгни са отъ страхъ, небо, и нека поклати земля-та отъ основаніе-то си! ето числа са между мъртвы-тѣ онзи, кой-то живѣе на высочинѣ-тѣ, и въ малакъ гробъ са полага.“

Въ деветѣ-тѣ пѣснь дивно вика като отъ гробъ-а божественный-а сынъ кзми мойкъ си, ко-то го видѣ на кръстъ-а: „не нареждай подиръ мене, майко, като гледашъ въ гробъ-а сына си, ко-то си заченала въ утробѣ-тѣ си безъ семе; защото ще възкрѣсна и ще са прославѣ и ще дигамъ непрестанно съсъ славѣ онѣзи, кои-то тѣ величѣйтъ съсъ вѣрѣ и любовь.“

Тази пѣснь ны преноса отъ превисоко-то размышленіе за негово-то божество кзми нѣжно-то,